

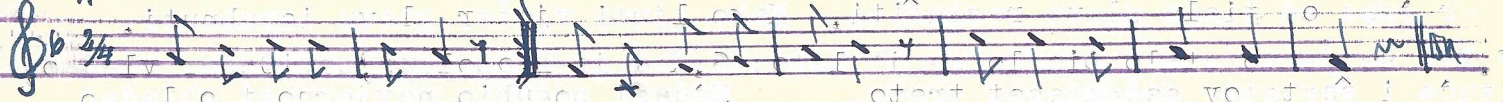
Jačak od Na-do-ša grofa

Herkunft: Wulkeprodersdorf

Aufzeichner: Jakob Dobrevich Schuldirektor

Quelle: Familie Martin Dobrevich, Landwirt in W. Prodersdorf 68, Burgenland

Anmerk.

1. Poslušajte sada, od Na-do-ša grofa nevjernoga si- na.
Hrvatska krajina
2. Kako m^{ilo} plakao svojoj nevjernosti,
Kad je s^{id}io uzi lipom Bečkom-Mjesti.
3. Ništ mi nij manjkalo, svega jesam imao, 4. Dragoga kamenja, srebra ino zlata,
Od Boga nisam ja prvo ništ preštinao. Mojem bielom Gradu bilo ga kot blata
5. Dosta jesam imao poštenja vridnosti 6. Ali ja sam hotio na više stupiti,
I svega vladanja, velike zmožnosti. Svitloga cesara korunu dobiti.
7. Kraljevski stolac sam hotio ja imati, 8. Kod Lucifer va nebi hotio sam činiti,
Da bi kako mogao s kraljevstvom vladati. ki je mislio Bogu će spodoban biti.
9. Ali ga j' Bog hitio iz neba visine, 10. Tako sam ja mislio prik cara letiti,
Va goruće muke, paklenske dibine. Od njega cesarsku korunu dobiti.
11. Ali me j' ponizio Bog do škure uze, 12. Prik Cara sam zdignuo oružje vješansko,
Va koj sada točim m^{ilo} gorke suze. Mišljenje sam imao gorje neg paklensko.
13. Da bih gr^u misao bio spuniti mogao, 14. Ali je Bog vidio moje zlo mišljenje,
Jur bi grobu Cesar Leopoldus ležao. Obernuo je, da nij bilo učinjenje.
15. Cesaru j' pomogao, smrti ga očuvao, 16. Cesar mej' ulovio, va uzu postavio (glavi
da b' moju nevjernost proti sebi spoznao. Zač jesam se zdignuosuprot Kralja
17. Va dibekoj uzi, kot grlica tužim, 18. Milo, da će moje, tužno zdihtavanje
milo zdihtavano, gorke suze točim. Cesara utišit, va uzi plakanje.
19. Ali tužno moje va Cara ufanje 20. Veli Cesar: Moraš glavu pogubiti,
Ništ mi ne pomaze uzi zdihtavanje. Meni je živiti a ti ćeš umriti.
21. Smrti jesam vridan, ja ne tajam toga, 22. Ali glej na moju goruču suzicu
Ar svitlost sam tvoju zbantovao, i Boga. Tr pomiluj moju ljubljenu dječicu.
23. Žena mi manguje, djeca m^{ilo} plaču, 24. Na tose j' cesarska srda utišila,
Svi rodjaki oca ino djecu jauču. Dice ino žena, bila su mu mila.
25. Kaštigu j' obrnuo na nohju konopca 26. Milo se j' plakala, oca milevala,
Koga meru nosit na vrati zbog oca. I se j' sramovala, tr vako kričela:
27. O, ča si uđnio, nač si došao, otac, 28. Koga meramo mi na vrati nositi,
Da si sinom tvojim zaslužio konopac. Mi, ki nismo krivi, vječni špot trpiti.
29. Bolje nam bi bilo sada svim umriti, 30. Nego sada ovdje va špotu živiti,
I ziz tvojom glavom naše pogubiti. I do naše smrti konopac nositi.
31. O kakovu tugu je morao imati, 32. Kad je vidio stati pred sobom Cesara,
Kad se je počeo dičici spričati. Okolu dičicu, za sobom hahara.
33. Prije neg je hahar na njega zamahnuo, 34. Pr^{is}vitli Cesar sad, ti meni oprost
iz smrtnoga stolca ovako je kriknuo. zabi, zabi proti mojoj nevjernosti.
35. Boga sam rasrdio i tebe zbantovao, 36. Ali Bog mi hoče to sve oprostiti,
Koleno pošpotao, zemlji zlu peldu dao. Ar sam gutov glavu za moj grih zgubiti.
37. Ja vas, drage dica, Bogu preporučam, 38. Komu vjerni bud'te i Boga molite,
I svitlomu ja vas Cesaru izručam. da, kako otac vaš, glave ne zgubite.

39. Ja se svim obračam, ki ovde stojite, 40. Bogu i Cesaru vi vjerno služite,
s pogibeli moje peldu si zamite. I iz moje smrti svagda se spomente.

41. Ja ču rado s-eda glavu pogubiti, 42. Zbogom ada budte, ki ste me dvorili,
ino sve zemaljske casti oduriti. i k mojoj se smrti zadnjič potrudili.

43. Jur več lice moga ne čete viditi, 44. Hoče hahar naglo s mečem zamahnuti,
-r čese od tiela glava razlučiti. Kako ljuti vjetar glavu ispuhnuti.

45. Kad se je to stalo pisalo se j' leto: 46. Kad je Leopoldus, prvi Cesar vladao,
Tisuče i šeststov sedamdeset treto. Nadaši pogubio, nevjernost obladao.

47. Jur mi ne da Cesar več uživat dobra, 48. Moje lipe loze, ne dadu mi driva,
Duhovnost mi krati svetom mjesti groba. s koga nevoljnomu sada škrinja bila.

49. Zvezde bi morale od tuge padati, 50. Ali kamen je tvrd, ne će se raspasti
I kamen raspasti tr meni grob dati. I Nadašu Grofu ne će groba dati. Amen.

Dieses Lied wurde vor 60 Jahren sehr oft und gerne gesungen. Die
alten Leute sind sehr stolz darauf, dass sie noch heute alle Verse aus-
wendig können.

Stinkenbrunn, 1. März 1953.